

Богдана ДУДЗЯК
*здобувач вищої освіти 1 курсу ОС «бакалавр»
спеціальності 201 «Агрономія»
Науковий керівник: **Ірина МУШЕНИК**
канд. екон. наук, доцент кафедри математики,
інформатики та академічного письма
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський*

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах розвитку освіти та науки склалися непередбачувані умови для її становлення та реформації. Умови пандемії змусили викладачів та здобувачів освіти подивитись на освіту по-новому та більше звернути свою увагу на дистанційну освіту.

Стрімкий розвиток сприяє модернізації сучасної системи освіти. Сучасна дистанційна освіта – це розгалужена система передачі знань на відстані за допомогою різних засобів і технологій, яка сприяє отриманню студентами необхідної інформації для використання у практичній діяльності [1].

Дистанційне навчання – це така форма організації навчального процесу та педагогічна технологія, основою якої є керована самостійна робота студентів та широке застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Основною метою дистанційного навчання студентів є виховання особистості, яка має бажання і здатність до спілкування, навчання та самоосвіти [1].

У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року зазначається, що інформатизація професійно-технічної освіти, формування та впровадження інформаційного освітнього середовища, розробка педагогічних програмних засобів, створення систем дистанційної освіти та забезпечення доступу до світових інформаційних ресурсів є важливою умовою її модернізації [2].

Дистанційне навчання розглядається науковцями як форма організації освіти, коли студенти віддалені від викладача у просторі і часі, але можуть

підтримувати діалог за допомогою засобів комунікації. Надання доступу до навчальних матеріалів, рекомендацій щодо роботи з ними відбувається у зручному місці та у зручний час. Це дозволяє знизити кількість аудиторних занять у загальному навантаженні студента і звільнити час для більш активної самостійної роботи, забезпечити індивідуалізацію навчання.

Така організація процесу навчання припускає дещо інший підхід до навчання, зокрема: самостійність пошуку, аналізу, систематизації та узагальнення інформації, самоорганізацію й самоконтроль.

Відмінність дистанційного навчання від традиційного зрозуміла, якщо розглянути їх з погляду форм взаємодії викладача і студента. В основу традиційної моделі навчання покладено читання лекцій, проведення семінарських, лабораторних та різних ігрових видів занять, організація самостійної роботи студентів тощо. База навчання – книга і викладач, як інтерпретатор знання. Дистанційне ж навчання орієнтоване на впровадження в навчальний процес принципово відмінних моделей навчання, що передбачають проведення конференцій, проектні роботи, тренінги та інші види діяльності з комп'ютерними та нетрадиційними технологіями [3,4].

Впровадження дистанційних технологій у навчальний процес спрямоване на глибше розуміння навчального матеріалу; формування таких компетенцій як: комунікативні (безпосереднє спілкування за допомогою засобів мережі), інформаційні (пошук інформації з різних джерел та можливість її критичного осмислення), самоосвіти (вміння навчатись самостійно). Як показує практика, якщо студент не навчиться самостійно приймати рішення, визначати зміст своєї навчальної діяльності та знаходити засоби її реалізації, він не зможе якісно оволодіти тією чи іншою дисципліною. Окрім того, дистанційне навчання виконує й виховну функцію – сприяє формуванню провідних якостей особистості: активність, самостійність, самовдосконалення, творчість [1,5].

З огляду на те, що на сучасному етапі до дистанційної освіти зосереджено максимум уваги та вивчення, тому зарубіжні та вітчизняні науковці почали її детальніше вивчати та описувати в різних наукових проектах та програмах.

Тому дистанційна освіта все більш вдосконалюється стає цікавішою для користувачів, та стає модною. На сьогодні реєструють безліч платформ, де можна здобувати нові освітні можливості в вигляді курсів та навчальних програм. За сучасних умов пандемії дистанційна освіта стала зразковою альтернативою для саморозвитку та самовдосконалення.

Список використаних джерел:

1. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія [Електронний ресурс] : матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.). Відп. ред. Л.Б.Ліщинська. Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. 102 с.

2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 25.06.2013. № 344/2013. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>.

3. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності. Освітній портал [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/articles/30.html/>.

4. Мушеник І. Сучасні реалії і тенденції розвитку інформаційних технологій в освіті. InterConf. Вип. 27. 2020. С.143–146.

5. Knysh O., Dudziak O. Overcoming the Challenges – the Impact of COVID-19 on Agricultural Higher Education in Ukraine. Revista Românească pentru Educație Multidimensională. 2020, Volume 12, Issue 2, Sup. 1, pp. 162–167.